1994. évi XX. törvény

a Strasbourgban, 1983. március 23-án kelt, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről[1]

(A Magyar Köztársaság megerősítésről szóló okiratának letétbe helyezése az Európa Tanács Főtitkáránál 1993. július 13. napján megtörtént.)

1. § Az Országgyűlés a Strasbourgban, 1983. március 23-án kelt, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

2. § Az egyezmény eredeti angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar fordítása a következő:

„CONVENTION
ON THE TRANSFER OF SENTENCED PERSONS

The member States of the Council of Europe and the other States, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its Members;

Desirous of further developing international co-operation in the field of criminal law;

Considering that such co-operation should further the ends of justice and the social rehabilitation of sentenced persons;

Considering that these objectives require that foreigners who are deprived of their liberty as a result of their commission of a criminal offence should be given the opportunity to serve their sentences within their own society; and

Considering that this aim can best be achieved by having them transferred to their own countries,

Have agreed as follows:

Article 1

Definitions

For the purposes of this Convention:

a) „sentence” means any punishment or measure involving deprivation of liberty orderes by a court for a limited or unlimited period of time on account of a criminal offence;

b) „judgment” means a decision or order of a court imposing a sentence;

c) „sentencing State” means the State in which the sentence was imposed on the person who may be, or has been, transferred;

d) „administeringt State” means the State to which the sentenced person may be, or has been, transferred in order to serve his sentence.

Article 2

General principles

1 Kihirdetve: 1994. III. 29.

1. The Parties undertake to afford each other the, widest measure of co-operation in respect of the transfer of sentenced persons in accordance with the provisions of this Convention.

2. A person sentenced in the territory of a Party may be transferred to the territory of another Party, in accordance with the provisions of this Convention, in order to serve the sentence imposed on him. To that end, he may express his interest to the sentencing State or to the administering State in being transferred under this Convention.

3. Transfer may be requested by either the sentencing State or the administering State.

Article 3

Conditions for transfer

1. A sentenced person may be trasnferred under this Convention only on the following conditions:

a) if that prson is a national of the administering State;

b) if the judgment is final;

c) if at the time of receipt of the request for transfer, the sentenced person still has at least six months of the sentence to serve or if the sentence is indeterminate;

d) if the transfer is consented to by the sentenced person or, where in view of his age or his physical or mental condition one ot the two States considers is necessary, by the sentenced person’s legal representative;

e) if the acts or omissions on account of which the sentence has been imposed constitute a criminal offence according to the law of the administeringt State or would constitute a criminal offence if committed on its territory; and

f) if the sentencing and administering States agree to the transfer.

2. In exceptional cases, Parties may agree to a transfer even if the time to be served by the sentenced person is less than that specified in paragraph 1. *c)*.

3. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary-General of the Council of Europe, indicate that it intends to exclude the application of one of the procedures provided in Article 9.1. *a)* and *b)* in its relations with other Parties.

4. Any State may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary-General of the Council of Europe, define, as far as it is concerned, the term „national” for the purposes of this Convention.

Article 4

Obligation to furnish information

1. Any sentenced person to whom this Convention may apply shall be informed by the sentencing State of the substance of this Convention.

2. If the sentenced person has expressed an interest to the sentencing State in being transferred under this Convention, that State shall so inform the administering State as soon as practicable after the judgment becomes final.

3. The information shall include:

a) the name, date and place of birth of the sentenced person;

b) his address, if any, in the administering State;

c) a statement of the facts upon which the sentence was based;

d) the nature, duration and date of commencement of the sentence.

4. If the sentenced person has expressed his interest to the administering State, the sentencing State shall, on request, communicate to that State the information referred to in paragraph 3 above.

5. The sentenced person shall be informed, in writing, of any action taken by the sentencing State or the administering State under the preceding paragraphs, as well as of any decision taken by either State on a request for transfer.

Article 5

Requests and replies

1. Requests for transfer and replies shall be made in writing.

2. Requests shall be addressed by the Ministry of Justice of the requesting State to the Ministry of Justice of the requested State. Replies shall be communicated through the same channels.

3. Any Party may, by a declaration addressed to the Secretary-General of the Council of Europe, indicate that it will use other channels of communication.

4. The requested State shall promptly inform the requesting State of its decision whether or not to agree to the requested transfer.

Article 6

Supporting documents

1. The administering State, if requested by the sentencing State, shall furnish it with:

a) a document or statement indicating that the sentenced person is a national of that State;

b) a copy of the relevant law of the administering State which provides that the acts or omissions on account of which the sentence has been imposed in the sentencing State constitute a criminal offence according to the law of the administering State, or would constitute a criminal offence if committed on its territory;

c) a statement containing the information mentioned in Article 9.2.

2. If a transfer is requested, the sentencing State shall provide the following documents to the administering State, unless either State has already indicated that it will not agree to the transfer:

a) a certified copy of the judgment and the law on which it is based;

b) a statement indicating how much of the sentence has already been served, including information on any pre-trial detention, remission, and any other factor relevant to the enforcement of the sentence;

c) a declaration containing the consent to the transfer as referred to in Article 3.1. *d)*; and

d) whenever appropriate, any medical or social reports on the sentenced person, information about his treatment in the sentencing State, and any recommendation for his further treatment in the administering State.

3. Either State may ask to be provided with any of the documents or statements referred to in paragraphs 1 or 2 above before making a request for transfer or taking a decision on whether or not to agree to the transfer.

Article 7

Consent and its verification

1. The sentencing State shall ensure that the person required to give consent to the transfer in accordance with Article 3.1. *d)* does so voluntarily and with full knowledge of the legal consequences thereof. The procedure for giving such consent shall be governed by the law ot fhe sentencing State.

2. The sentencing State shall afford an opportunity to the administering State to verify, through a consul or other official agreed upon with the administeringt State, that the consent is given in accordance with the conditions set out in paragraph 1 above.

Article 8

Effect of transfer for sentencing State

1. The taking into charge of the sentenced person by the authorities of the administering State shall have the effect of suspending the enforcement of the sentence in the sentencing State.

2. The sentencing State may no longer enforce the sentence if the administering State considers enforcement of the sentence to have been completed.

Article 9

Effect of transfer for administering State

1. The competent authorities of the administering State shall:

a) continue the enforcement of the sentence immediately or through a court or administrative order, under the conditions set out in Article 1, or

b) convert the sentence, through a judicial or administrative procedure, into a decision of that State, thereby substituting for the sanction imposed in the sentencing State a sanction prescribed by the law of the administering State for the same offence, under the conditions set out in Article 11.

2. The administering State, if requested, shall inform the sentencing State before the transfer of the sentenced person as to which of these procedures it will follow.

3. The enforcement of the sentence shall be governed by the law of the administering State and that State alone shall be competent to take all appropriate decisions.

4. Any State which, according to its national law, cannot avail itself of one of the procedures referred to in paragraph 1 to enforce measures imposed in the territory of another Party on persons who for reasons of mental condition have been held not criminally responsible for the commission of the offence, and which is prepared to receive such persons for further treatment may, by way of a declaration addressed to the Secretary-General of the Council of Europe, indicate the procedures it will follow in such cases.

Article 10

Continued enforcement

1. In the case of continued enforcement, the administering State shall be bound by the legal nature and duration of the sentence as determined by the sentencing State.

2. If, however, this sentence is by its nature or duration incompatible with the law of the administering State, or its law so requires, that State may, by a court or administrative order, adapt the sanction to the punishment or measure prescribed by its own law for a similar offence. As to its nature, the punishment or measure shall, as far as possible, correspond with that imposed by the sentence to be enforced. It shall not aggravate, by its nature or duration, the sanction imposed in the sentencing State, nor exceed the maximum prescribed by the law of the administering State.

Article 11

Conversion of sentence

1. In the case of conversion of sentence, the procedures provided for by the law of the administering State apply. When converting the sentence, the competent authority:

a) shall be bound by the findings as to the facts insofar as they appear explicitly or implicitly from the judgment imposed in the sentencing State;

b) may not convert a sanction involving deprivation of liberty to a pecuniary sanction;

c) shall deduct the full period of deprivation of liberty served by the sentenced person; and

d) shall not aggravate the penal position of the sentenced person, and shall not be bound by any minimum which the law of the administering State may provide for the offence or offences committed.

2. If the conversion procedure takes place after the transfer of the sentenced person, the administering State shall keep that person in custody or otherwise ensure his presence in the administering State pending the outcome of that procedure.

Article 12

Pardon, amnesty, commutation

Each Party may grant pardon, amnesty or commutation of the sentence in accordance with its Constitution or other laws.

Article 13

Review of judgment

The sentencing State alone shall have the right to decide on any application for review of the judgment.

Article 14

Termination of enforcement

The administering State shall terminate enforcement of the sentence as soon as it is informed by the sentencing State of any decision or measure as a result of which the sentence ceases to be enforceable.

Article 15

Information on enforcement

The administering State shall provide information to the sentencing State concerning the enforcement of the sentence:

a) when it considers enforcement of the sentence to have been completed;

b) if the sentenced person has escaped from custody before enforcement of the sentence has been completed; or

c) if the sentencing State requests a special report.

Article 16

Transit

1. A Party shall, in accordance with its law, grant a request for transit of a sentenced person through its territory if such a request is made by another Party and that State has agreed with, another Party or with a third State to the transfer of that person to or from its territory.

2. A Party may refuse to grant transit:

a) if the sentenced person is one of its nationals, or

b) if the offence for which the sentence was imposed is not an offence under its own law.

3. Requests for transit and replies shall be communicated through the channels referred to in the provisions of Article 5.2 and 3.

4. A Party may grant a request for transit of a sentenced person through its territory made by a third State if that State has agreed with another Party to the transfer to or from its territory.

5. The Party requested to grant transit may hold the sentenced person in custody only for such time as transit through its territory requires.

6. The Party requested to grant transit may be asked to give an assurance that the sentenced person will not be prosecuted, or, except as provided in the preceding paragraph, detained, or otherwise subjected to any restriction on his liberty in the territory of the transit State for any offence committed or sentence imposed prior to his departure from the territory of the sentencing State.

7. No request for transit shall be required if transport is by air over the territory of a Party and no landing there is scheduled. However, each State may, by a declaration addressed to the Secretary-General of the Council of Europe at the time of signature or of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, require that it be notified of any such transit over its territory.

Article 17

Language and costs

1. Information under Article 4, paragraphs 2 to 4, shall be furnished in the language of the Party to which it is addressed or in one of the official languages of the Council of Europe.

2. Subject to paragraph 3 below, no translation of requests for transfer or of supporting documents shall be required.

3. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, require that requests for transfer and supporting documents be accompanied by a translation into its own language or into one of the official languages of the Council of Europe or into such one of these languages as it shall indicate. It may on that occasion declare its readiness to accept translations in any other language in addition to the official language or languages of the Council of Europe.

4. Except as provided in Article 6.2. *a)*, documents transmitted in application of this Convention need not be certified.

5. Any costs incurred in the application of this Convention shall be borne by the administering State, except costs incurred exclusively in the territory of the sentencing State.

Article 18

Signature and entry into force

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and non-member States which have participated in its elaboration. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the Council of Europe.

2. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which three member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.

3. In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 19

Accession by non-member States

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Contracting States, may invite any State not a member of the Council and not mentioned in Article 18.1 to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20. *d)* of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee.

2. In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary-General of the Council of Europe.

Article 20

Territorial application

1. Any State may at the time ot signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
2. Any State may at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary-General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary-General.

Article 21

Temporal application

This Convention shall be applicable to the enforcement of sentences imposed either before or after its entry into force.

Article 22

Relationship to other Conventions and Agreements

1. This Convention does not affect the rights and undertakings derived from extradition treaties and other treaties on international co-operation in criminal matters providing for the transfer of detained persons for purposes of confrontation or testimony.
2. If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty on the transfer of sentenced persons or otherwise have established their relations in this matter, or should they in future do so, they shall be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate those relations accordingly, in lieu of the present Convention.
3. The present Convention does not affect the right of States party to the European Convention on the International Validity of Criminal Judgments to conclude bilateral or multilateral agreements with one another on matters dealt with in that Convention in order to supplement its provisions or facilitate the application of the principles embodied in it.
4. If a request for transfer falls within the scope of both the present Convention and the European Convention on the International Validity of Criminal Judgments or another agreement or treaty on the transfer of sentenced persons, the requesting State shall, when making the request, indicate on the basis of which instrument it is made.

Article 23

Friendly settlement

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Convention and shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its application.

Article 24

Denunciation

1. Any Party may at any time denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary-General of the Council of Europe.
2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.
3. The present Convention shall, however, continue to apply to the enforcement of sentences of persons who have been transferred in conformity with the provisions of the Convention before the date on which such a denunciation takes effect.

Article 25

Natifications

The Secretary-General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the nom-member States which have participated in the elaboration of this Convention and any State which has acceded to this Convention of:
a) any signature;
b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 18.2 and 3. 19.2 and 20.2 and 3;
d) any other act, declaration, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 21st day of March 1983, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General ot the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, and to any State invited to accede to it.”

„EGYEZMÉNY
AZ ELÍTÉLT SZEMÉLYEK ÁTSZÁLLÍTÁSÁRÓL

Az Európa Tanács tagállamai és más államok, a jelen Egyezmény aláírói,
tekintettel arra, hogy az Európa Tanács célja, hogy tagjai között szorosabb egységet hozzon létre;
azt óhajtva, hogy a büntetőjog terén a nemzetközi együttműködést továbbfejlesszék;
tekintetbe véve, hogy ennek az együttműködésnek elő kell mozdítania az igazságszolgáltatás céljait, és elő kell segítenie az elítélt személyek társadalmi beilleszkedését;
tekintettel arra, hogy ezek a célok megkívánják, hogy a bűncselekmény elkövetése miatt szabadságuktól megfosztott külföldiek lehetőséget kapjanak büntetésüknek saját társadalmukban való letöltésére; és
tekintettel arra, hogy ez a cél a saját országaikba való átszállításukkal érhető el legjobban,

megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Meghatározások

A jelen Egyezmény szempontjából:
a) „az elítélés” a bíró által bűncselekmény elkövetése miatt határozott vagy határozatlan időre kiszabott, szabadságvesztéssel járó büntetés vagy intézkedés;
b) „ítélet” az elítélést kimondó bírósági döntés;
c) „Ítélkező Állam” az az állam, melyben az átszállítható vagy átszállított személyt elítélték;
d) „Végrehajtó Állam” az az állam, melybe az elítéltet büntetése letöltése céljából szállíthatják vagy átszállították.

2. Cikk

Általános elvek

1. A Felek vállalják, hogy az elítélt személyek szállítása tekintetében a legszorosabban együttműködnek az Egyezmény rendelkezéseinek megfelelően.
2. Az egyik Fél területén elítélt személy a kiszabott büntetés letöltése céljából a jelen Egyezmény rendelkezéseinek megfelelően a másik Fél területére átszállítható. Az elítélt kérheti akár az Ítélkező Államtól, akár a Végrehajtó Államtól, hogy a jelen Egyezmény alapján szállítsák át.
3. Mind az Ítélkező Állam, mind a Végrehajtó Állam kérheti az elítélt átszállítását.

3. Cikk

Az átszállítás feltételei

1. Az elítélt személy az Egyezmény alapján csak az alábbi feltételek fennforgása esetén szállítható át:
a) ha a Végrehajtó Állam állampolgára;
b) ha az ítélet jogerős;
c) ha az átszállítás iránti kérelem kézhezvételekor az elítélt személynek legalább hat hónap letöltendő büntetése van hátra, vagy ha a büntetés határozatlan időtartamra szól;
d) ha az átszállításhoz az elítélt személy, illetve – amikor kora, fizikai vagy elmeállapota miatt a két állam közül az egyik azt szükségesnek tartja – képviselője hozzájárult;
e) ha a büntető ítélet alapjául szolgáló cselekmények vagy mulasztások a Végrehajtó Állam joga szerint bűncselekmények vagy azok lennének, ha területén követték volna el;
f) ha az Ítélkező és a Végrehajtó Állam megegyeztek az átszállításban.
2. Kivételes esetekben a Felek megegyezhetnek az átszállításban akkor is, ha az elítélt által letöltendő büntetésből az 1. bekezdés *c)* pontjában meghatározott időtartamnál rövidebb idő van hátra.
3. Bármelyik állam az aláíráskor vagy a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozó okirat letétbe helyezésekor az Európa Tanács Főtitkárához intézett nyilatkozatban kijelentheti, hogy más Felekkel való kapcsolatában a 9. Cikk 1. bekezdés *a)* és *b)* pontjában foglalt eljárások egyikének alkalmazását kizárja.

4. Bármelyik állam bármikor az Európa Tanács Főtitkárához intézett nyilatkozatban meghatározhatja, hogy felfogása szerint az Egyezmény alkalmazása során mit ért az „állampolgár” kifejezésen.

4. Cikk

Tájékoztatási kötelezettség

1. Az Ítélkező Állam köteles tájékoztatni az Egyezmény lényegéről minden olyan elítélt személyt, akire az Egyezmény vonatkozhat.
2. Ha az elítélt az Ítélkező Államnak fejezi ki azt a kívánságát, hogy az Egyezmény alapján átszállítsák, ez az állam az ítélet jogerőre emelkedését követő legrövidebb időn belül köteles erről a Végrehajtó Államot tájékoztatni.
3. A tájékoztatásnak tartalmaznia kell
a) az elítélt személy nevét, születési idejét és helyét;
b) lakcímét, amennyiben a Végrehajtó Államban van lakcíme;
c) a büntető ítélet alapjául szolgáló tényállást;
d) a büntetés nemét, tartamát és a büntetés megkezdésének napját.
4. Ha az elítélt személy a Végrehajtó Államnak fejezte ki az átszállítás iránti kívánságát, az Ítélkező Állam kérelemre a fenti 3. bekezdésben megjelölt adatokat a Végrehajtó Állammal közli.
5. Az elítéltet írásban kell tájékoztatni az Ítélkező Állam vagy a Végrehajtó Állam által az előbbi bekezdések alapján tett bármely intézkedésről, valamint az átszállítás iránti kérelem alapján bármelyik állam által hozott bármely döntésről.

5. Cikk

Megkeresések és válaszok

1. Az átszállításra irányuló megkereséseket és a válaszokat írásban kell megadni.
2. A megkereséseket a megkereső állam Igazságügyi Minisztériuma a megkeresett állam Igazságügyi Minisztériumához intézi. A választ ugyanezen az úton kell közölni.
3. Mindegyik Fél az Európa Tanács Főtitkárához intézett nyilatkozatban közölheti, hogy az érintkezés más útját fogja követni.
4. A megkeresett állam haladék nélkül köteles értesíteni a megkereső államot arról a döntésről, hogy beleegyezik-e a kért átszállításba vagy sem.

6. Cikk

A kérelem alátámasztására szolgáló okiratok

1. A Végrehajtó Állam az Ítélkező Állam kérésére köteles az utóbbi rendelkezésére bocsátani
a) egy olyan okiratot vagy nyilatkozatot, mely jelzi, hogy az elítélt személy ennek az államnak az állampolgára;
b) másolatot a Végrehajtó Állam idevágó jogáról, amelyből kitűnik, hogy az Ítélkező Államban hozott büntető ítélet alapjául szolgáló cselekmények vagy mulasztások a Végrehajtó Állam joga szerint bűncselekmények vagy azok lennének, ha területén követték volna el;
c) a 9. Cikk 2. bekezdésében említett tájékoztatást tartalmazó nyilatkozatot.
2. Átszállítás iránti kérelem esetén – kivéve ha az egyik állam már jelezte, hogy az átszállításba nem egyezik bele – az Ítélkező Állam a következő okiratokat köteles megküldeni a Végrehajtó Államnak:

a) hiteles másolatot az ítéletről és azoknak a jogszabályoknak a szövegét, melyeken az ítélet alapszik;
b) kimutatást arról, hogy az elítélt büntetéséből mennyit töltött le, beleértve az előzetes letartóztatást, a büntetés csökkentését és a büntetés végrehajtásával kapcsolatos minden számításba jövő tényezőt;
c) nyilatkozatot, mely tartalmazza a 3. Cikk 1. bekezdés *d)* pontja szerinti hozzájárulást az átszállításhoz; és
d) amennyiben az indokolt, az elítéltre vonatkozó minden orvosi vagy szociális jelentést, tájékoztatást az Ítélkező Államban történt kezeléséről és minden ajánlást a Végrehajtó Államban folytatandó kezelésére vonatkozóan.
3. Mindkét állam kérheti, hogy a fenti 1. vagy 2. bekezdésben említett okiratokat vagy nyilatkozatokat bocsássák rendelkezésére, mielőtt az átszállítást kéri, illetve mielőtt eldönti, hogy az átszállításba beleegyezik-e vagy sem.

7. Cikk

Hozzájárulás és annak igazolása

1. Az Ítélkező Állam gondoskodik arról, hogy az a személy, akinek a hozzájárulása az átszállításhoz a 3. Cikk 1. bekezdés *d)* pontja szerint szükséges, azt önként és az összes jogi következmények teljes ismeretében adja meg. A hozzájárulás megadására vonatkozó eljárásra az Ítélkező Állam joga irányadó.
2. Az Ítélkező Államnak lehetőséget kell nyújtania a Végrehajtó Államnak, hogy konzul vagy a Végrehajtó Állammal egyetértésben kijelölt más hivatalos személy útján meggyőződjék arról, hogy a hozzájárulás megadása a fenti 1. bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelően történt.

8. Cikk

Az átszállítás hatása az Ítélkező Államra

1. Az elítélt személynek a Végrehajtó Állam hatóságai részéről való átvétele az Ítélkező Államban a büntetés végrehajtására felfüggesztő hatással jár.
2. Az Ítélkező Állam a büntetés végrehajtását nem folytathatja, ha a Végrehajtó Állam a büntetés végrehajtását befejezettnek tekinti.

9. Cikk

Az átszállítás hatása a Végrehajtó Államra

1. A Végrehajtó Állam illetékes hatóságainak
a) vagy folytatniuk kell a büntetés végrehajtását akár közvetlenül, akár bírósági vagy államigazgatási határozat hozatala útján a 10. Cikkben meghatározott feltételek szerint;
b) vagy bírósági, illetőleg államigazgatási eljárás keretében át kell alakítaniuk az ítéletet a Végrehajtó Állam határozatává, így az Ítélkező Államban kiszabott büntetés helyébe a Végrehajtó Államban az ugyanolyan bűncselekmény elkövetéséért kiszabható büntetést léptetve, a 11. Cikkben foglalt feltételek szerint.
2. A Végrehajtó Állam, kérelemre, az Ítélkező Államot az elítélt átszállítása előtt értesíteni köteles arról, hogy ezen eljárások közül melyiket fogja követni.
3. A büntetés végrehajtására a Végrehajtó Állam joga irányadó és egyedül ez az állam illetékes a megfelelő döntések hozatalára.

4. Minden állam, amelynek belső joga nem teszi lehetővé az 1. bekezdés szerinti valamely eljárás alkalmazását az olyan intézkedéseknek a végrehajtására, amelyeket másik Fél területén hoztak olyan személyekkel szemben, akik, tekintettel elmeállapotukra, nem tehetők büntetőjogilag felelőssé a bűncselekmény elkövetéséért, és mely állam kész átvenni ezeket a személyeket kezelésük folytatása céljából, közölheti az Európa Tanács Főtitkárához intézett nyilatkozatban azokat az eljárásokat, amelyeket az ilyen esetekben alkalmazni fog.

10. Cikk

A végrehajtás folytatása

1. A végrehajtás folytatása esetén a Végrehajtó Állam kötve van az ítéletnek az Ítélkező Államban meghatározott jogi természetéhez és időtartamához.
2. Ha azonban az ítélet természete vagy tartama összeegyeztethetetlen a Végrehajtó Állam jogával, vagy ha joga így követeli, ez az állam az ítéletet bírósági vagy államigazgatási határozattal átalakíthatja a hasonló bűncselekményre belső joga által előírt büntetésre vagy intézkedésre. A büntetés, illetve intézkedés természetének, amennyire csak lehetséges, meg kell egyeznie a kiszabott végrehajtandó büntetéssel. Nem súlyosbíthatja az Ítélkező Államban kiszabott büntetés nemét vagy tartalmát, és nem haladhatja meg a Végrehajtó Állam joga szerint előírt maximumot.

11. Cikk

Az ítélet átalakítása

1. Az ítélet átalakítása esetén a Végrehajtó Állam joga szerinti eljárás alkalmazandó. Az ítélet átalakításakor az illetékes hatóság
a) kötve van az Ítélkező Államban hozott ítéletekből közvetlenül vagy közvetve kitűnő ténymegállapításokhoz;
b) szabadságvesztés büntetést nem változtathat át pénzbüntetésre;
c) az elítélt által letöltött szabadságvesztés büntetés időtartamát teljes egészében be kell számítania; és
d) nem súlyosbíthatja az elítélt büntetőjogi helyzetét, és semmilyen olyan büntetési minimumhoz nincs kötve, melyet a Végrehajtó Állam joga az elkövetett cselekményre vagy cselekményekre előír.
2. Ha az átalakítási eljárásra az elítélt átszállítása után kerül sor, a Végrehajtó Államnak az elítéltet őrizetben kell tartania vagy más intézkedéssel biztosítania kell jelenlétét a Végrehajtó Államban az eljárás befejezéséig.

12. Cikk

Egyéni kegyelem, közkegyelem, büntetés átváltoztatása

Mindegyik Fél gyakorolhat egyéni kegyelmet, közkegyelmet vagy átváltoztathatja a büntetést alkotmányának vagy más jogszabályainak megfelelően.

13. Cikk

Az ítélet felülvizsgálata

Egyedül az Ítélkező Állam jogosult felülvizsgálati kérelem elbírálására.

14. Cikk

A végrehajtás befejezése

A Végrehajtó Állam azonnal befejezi az ítélet végrehajtását, mihelyt az Ítélkező Állam bármely olyan döntéséről vagy intézkedéséről tájékoztatja, melynek alapján az ítélet végrehajthatósága megszűnik.

15. Cikk

Tájékoztatás a végrehajtásról

A Végrehajtó Állam a büntetés végrehajtásával kapcsolatban köteles tájékoztatni az Ítélkező Államot
a) amikor a büntető ítélet végrehajtását befejezettnek tekinti;
b) ha az elítélt az őrizetből a büntetés letöltése előtt megszökött;
c) ha az Ítélkező Állam külön jelentést kér.

16. Cikk

Átmenő szállítás

1. A Fél belső jogával összhangban engedélyezi az elítélt átmenő szállítását területén, ha az erre irányuló kérelmet egy másik Fél terjeszti elő, és ez az állam egy másik Féllel vagy egy harmadik állammal megállapodott abban, hogy területére vagy területéről az elítéltet átszállítja.
2. A Fél az átmenő szállítás engedélyezését megtagadhatja
a) ha az elítélt saját állampolgára; vagy
b) ha a bűncselekmény, amely miatt az ítéletet hozták, saját belső joga szerint nem bűncselekmény.
3. Az átmenő szállítás iránti kérelmeket és válaszokat az 5. Cikk 2. és 3. bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelően kell közölni.
4. A Fél engedélyezheti az elítélt átmenő szállítását a területén, ha a kérelmet olyan harmadik állam terjesztette elő, mely egy másik Féllel megállapodott a területére vagy területéről való átszállításban.
5. Az a Fél, amelyet az átmenő szállítás engedélyezése végett megkerestek, az elítéltet csak annyi ideig tarthatja őrizet alatt, amennyi a területén való átmenő szállításhoz szükséges.
6. Attól a Féltől, melytől az átmenő szállítás engedélyezését kérik, biztosíték kérhető, hogy az elítélt ellen büntetőeljárást nem fog folytatni, az elítéltet az előző bekezdésben foglaltak kivételével nem tartja őrizetben, vagy személyes szabadságát másként sem korlátozza bármely, az Ítélkező Állam területének elhagyása előtt elkövetett bűncselekmény vagy kiszabott büntetés miatt.
7. Nem szükséges az átmenő szállítás engedélyezését kérni, ha a szállításra légi úton kerül sor a Fél területe felett, és leszállást nem terveznek. Ennek ellenére bármely állam az aláíráskor vagy a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozó okirat letétbe helyezésekor az Európa Tanács Főtitkárához intézett nyilatkozatban megkívánhatja, hogy a területe feletti ilyen átmenő szállításról értesítsék.

17. Cikk

Nyelvhasználat, költségek

1. A 4. Cikk 2. és 4. bekezdése szerinti tájékoztatást a megkeresett állam nyelvén vagy az Európa Tanács valamelyik hivatalos nyelvén kell megadni.
2. A következő 3. bekezdés esetét kivéve az átszállítás iránti megkeresés és az annak alátámasztására szolgáló okiratok fordítása nem igényelhető.
3. Bármely állam az aláíráskor vagy a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozó okirat letétbe helyezésekor az Európa Tanács Főtitkárához intézett nyilatkozatban megkívánhatja, hogy az átszállításra irányuló megkeresésekhez és a támogató okiratokhoz a saját nyelvén vagy az Európa Tanács valamelyik hivatalos nyelvén, vagy az általa megjelölt nyelven készült fordítást csatoljanak. Ez alkalommal kijelentheti hajlandóságát arra nézve, hogy az Európa Tanács hivatalos nyelvén vagy nyelvein felül bármely más nyelven készült fordításokat is hajlandó elfogadni.
4. A 6. Cikk 2. bekezdés *a)* pontjában foglaltak kivételével az Egyezmény alkalmazása során továbbított okiratokat nem szükséges hitelesíteni.
5. Az Egyezmény alkalmazásával kapcsolatban felmerülő költségeket a Végrehajtó Állam viseli, kivéve azokat, amelyek kizárólag az Ítélkező Állam területén keletkeztek.

18. Cikk

Aláírás és hatálybalépés

1. A jelen Egyezmény aláírásra nyitva áll az Európa Tanács tagállamai és ama nem-tagállamok részére, melyek az Egyezmény kidolgozásában részt vettek. Az Egyezményt meg kell erősíteni, el kell fogadni, vagy jóvá kell hagyni. A megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratot az Európa Tanács Főtitkáránál kell letétbe helyezni.
2. Ez az Egyezmény attól a naptól számított három hónapos időtartam lejártát követő hónap első napján lép hatályba, amelyen az Európa Tanács három tagállama az 1. bekezdés rendelkezéseivel összhangban elismerte, hogy az Egyezmény reá nézve kötelező hatállyal bír.
3. Azon aláíró államok vonatkozásában, melyek később ismerik el az Egyezményt magukra nézve kötelező hatályúnak, az Egyezmény a megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okirat letétbe helyezésétől számított három hónapos időtartam lejártát követő hónap első napján lép hatályba.

19. Cikk

Nem-tagállamok csatlakozása

1. Az Egyezmény hatálybalépését követően az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága a Szerződő Államokkal való konzultáció után az Európa Tanács Alapszabálya 20. *d)* Cikkében meghatározott többségű döntéssel és a Szerződő Államoknak a Bizottságban helyet foglalni jogosult Szerződő Államok képviselőinek egyhangú szavazatával bármely, olyan államot is meghívhat az Egyezményhez való csatlakozásra, amely nem tagja az Európa Tanácsnak és a 18. Cikk 1. bekezdésében sincsen említve.
2. Bármely csatlakozó állam tekintetében az Egyezmény a csatlakozási okiratnak az Európa Tanács Főtitkáránál történt letétbe helyezésétől számított három hónapos időtartam lejártát követő hónap első napján lép hatályba.

20. Cikk

Területi alkalmazás

1. Az Egyezmény aláírásakor vagy a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó, illetve a csatlakozási okirat letétbe helyezésekor minden állam meghatározhatja azt a területet vagy azokat a területeket, amelyeken ezt az Egyezményt alkalmazni kell.
2. Bármely későbbi időpontban minden állam az Európa Tanács Főtitkárához intézett nyilatkozatban kiterjesztheti az Egyezmény alkalmazását a nyilatkozatban megjelölt bármely területre. Az ilyen terület vonatkozásában az Egyezmény attól a naptól számított három hónapos időtartam lejártát követő hónap első napján lép hatályba, amelyen a Főtitkár e nyilatkozatot átvette.
3. Az előző két bekezdés értelmében tett nyilatkozat az abban megjelölt bármely terület viszonylatában a Főtitkárhoz intézett értesítéssel visszavonható. A visszavonás attól a naptól számított három hónapos időtartam lejártát követő hónap első napjától hatályos, amelyen a Főtitkár az erről szóló értesítést átvette.

21. Cikk

Időbeli alkalmazás

Ez az Egyezmény mind a hatálybalépése előtt, mind az azután hozott ítélet végrehajtására alkalmazható.

22. Cikk

Más egyezményekhez
és megállapodásokhoz való viszony

1. A jelen Egyezmény nem érinti a kiadatási szerződésekből és a büntetőügyekben való nemzetközi együttműködésre vonatkozó más szerződésekből származó ama jogokat és kötelezettségvállalásokat, melyek lehetővé teszik a letartóztatott személyek átszállítását szembesítés vagy vallomástétel céljából.
2. Ha két vagy több Fél már kötött az elítéltek átszállításáról megállapodást vagy szerződést, vagy más módon rendezte kapcsolatait ezen a területen, vagy a jövőben tenne így, jogukban áll az ilyen megállapodást vagy szerződést alkalmazni, vagy kapcsolataikat ezeknek megfelelően szabályozni a jelen Egyezmény helyett.
3. Az Egyezmény nem érinti a büntető ítéletek nemzetközi érvényéről szóló európai egyezményekben részes államoknak azt a jogát, hogy két-, vagy többoldalú megállapodásokat kössenek egymással az Egyezményben szabályozott kérdések körében annak érdekében, hogy kiegészítsék annak rendelkezéseit, vagy megkönnyítsék az abban foglalt elvek alkalmazását.
4. Ha az átszállítás iránti megkeresés mind a jelen Egyezmény, mind a büntető ítéletek nemzetközi érvényéről szóló európai egyezmény vagy az elítéltek átszállításáról szóló más megállapodás vagy szerződés hatálya alá esik, a megkereső állam a kérelem előterjesztésekor tartozik jelezni, hogy azt melyik alapján terjesztette elő.

23. Cikk

Barátságos rendezés

Az Európa Tanács büntetőjogi kérdésekkel foglalkozó Európai Bizottságát tájékoztatni kell a jelen Egyezmény alkalmazásáról. A Bizottság szükség esetén megkönnyíti az Egyezmény alkalmazásából adódó bármely nehézség barátságos rendezését.

24. Cikk

Felmondások

1. Minden Fél bármikor felmondhatja ezt az Egyezményt az Európa Tanács Főtitkárához intézett értesítéssel.
2. A felmondás attól a naptól számított három hónapos időtartam lejártát követő hónap első napján lép hatályba, amelyen a Főtitkár a felmondásról szóló értesítést átvette.
3. A jelen Egyezmény azonban továbbra is alkalmazandó az olyan személyekkel szemben kiszabott büntetések végrehajtására, akiket az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban szállítottak át a felmondás hatálybalépése előtt.

25. Cikk

Közlések

Az Európa Tanács Főtitkára az Európa Tanács tagállamait, az Egyezmény kidolgozásában részt vett nem-tagállamokat és az Egyezményhez csatlakozott valamennyi államot értesíti

a) valamennyi aláírásról;

b) valamennyi megerősítő, elfogadó, jóváhagyó és csatlakozási okirat letétbe helyezéséről;

c) az Egyezmény valamennyi hatálybalépési időpontjáról a 18. Cikk 2. és 3. bekezdésével, a 19. Cikk 2. bekezdésével és a 20. Cikk 2. és 3. bekezdésével összhangban;

d) az Egyezményt érintő bármilyen más cselekményről, nyilatkozatról, értesítésről vagy közlésről.

A fentiek hiteléül az alulírott, erre kellően felhatalmazottak ezt az Egyezményt aláírták.

Készült Strasbourgban, 1983. március 21-én, angol és francia nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles, egyetlen példányban, amelyet az Európa Tanács irattárában letétbe helyeznek. Az Európa Tanács Főtitkára az Egyezmény hiteles másolatát megküldi az Európa Tanács valamennyi tagállamának, az Egyezmény kidolgozásában részt vett nem-tagállamoknak és az Egyezményhez csatlakozásra meghívott valamennyi államnak.”

3. § A Magyar Köztársaság Kormánya az Országgyűlés felhatalmazása alapján az egyezmény megerősítéséről szóló okirat letétbe helyezésekor a következő *nyilatkozatot* tette:

A 3. Cikk 4. bekezdéséhez:

Magyarország az egyezmény alkalmazásában „állampolgár” kifejezésen a Végrehajtó Államban letelepedett külföldieket is érti.

A 16. Cikkhez:

Magyarország megköveteli, hogy a területe felett légi úton átmenő szállításról értesítést kapjon. Az ilyen átszállítást nem fogja engedélyezni, ha az elítélt a 3. Cikk 4. bekezdéséhez tett nyilatkozatnak is megfelelően magyar állampolgár.

A 17. Cikk 3. bekezdéséhez:

Ha az átmenő szállítás iránti kérelem és a támogató iratok nem magyar, angol vagy francia nyelven készültek, csatolni kell ezen nyelvek egyikére történő fordítást. Ha azonban a Szerződő Fél e Cikk alapján olyan nyilatkozatot tett, hogy a kérelemnek és a támogató iratoknak saját nyelvén vagy más nyelven mint az angol és francia kell készülniük, illetőleg e nyelvekre történő fordítással kell ellátva lenniük, Magyarország meg fogja követelni a viszonosság alapján, hogy a kérelmet és a támogató iratokat magyar nyelven készítsék, vagy ahhoz magyar nyelvre történő fordítást csatoljanak.

4. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba. Az egyezményt 1993. november 1. napjától kezdődően kell alkalmazni.

(2)[1] Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg az elítéltek átszállításával kapcsolatos részletszabályokat.[2]

---

1 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 169. § b).
2 Lásd: 9/1995. (III. 8.) IM rendelet, 25/2007. (V. 31.) IRM rendelet.

TARTALOMJEGYZÉK

1994. évi XX. törvény ---- 1
a Strasbourgban, 1983. március 23-án kelt, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről ---- 1
„CONVENTIONON THE TRANSFER OF SENTENCED PERSONS ---- 1
Article 1 ---- 1
Definitions ---- 1
Article 2 ---- 1
General principles ---- 1
Article 3 ---- 2
Conditions for transfer ---- 2
Article 4 ---- 2
Obligation to furnish information ---- 2
Article 5 ---- 3
Requests and replies ---- 3
Article 6 ---- 3
Supporting documents ---- 3
Article 7 ---- 3
Consent and its verification ---- 3
Article 8 ---- 4
Effect of transfer for sentencing State ---- 4
Article 9 ---- 4
Effect of transfer for administering State ---- 4
Article 10 ---- 4
Continued enforcement ---- 4
Article 11 ---- 5
Conversion of sentence ---- 5
Article 12 ---- 5
Pardon, amnesty, commutation ---- 5
Article 13 ---- 5
Review of judgment ---- 5
Article 14 ---- 5
Termination of enforcement ---- 5
Article 15 ---- 5
Information on enforcement ---- 6
Article 16 ---- 6
Transit ---- 6
Article 17 ---- 6
Language and costs ---- 6
Article 18 ---- 7
Signature and entry into force ---- 7
Article 19 ---- 7
Accession by non-member States ---- 7

Article 20 ---- 7
Territorial application ---- 7
Article 21 ---- 8
Temporal application ---- 8
Article 22 ---- 8
Relationship to other Conventions and Agreements ---- 8
Article 23 ---- 8
Friendly settlement ---- 8
Article 24 ---- 9
Denunciation ---- 9
Article 25 ---- 9
Natifications ---- 9
„EGYEZMÉNY AZ ELÍTÉLT SZEMÉLYEK ÁTSZÁLLÍTÁSÁRÓL ---- 9
1. Cikk ---- 10
Meghatározások ---- 10
2. Cikk ---- 10
Általános elvek ---- 10
3. Cikk ---- 10
Az átszállítás feltételei ---- 10
4. Cikk ---- 11
Tájékoztatási kötelezettség ---- 11
5. Cikk ---- 11
Megkeresések és válaszok ---- 11
6. Cikk ---- 11
A kérelem alátámasztására szolgáló okiratok ---- 11
7. Cikk ---- 12
Hozzájárulás és annak igazolása ---- 12
8. Cikk ---- 12
Az átszállítás hatása az Ítélkező Államra ---- 12
9. Cikk ---- 12
Az átszállítás hatása a Végrehajtó Államra ---- 12
10. Cikk ---- 13
A végrehajtás folytatása ---- 13
11. Cikk ---- 13
Az ítélet átalakítása ---- 13
12. Cikk ---- 13
Egyéni kegyelem, közkegyelem, büntetés átváltoztatása ---- 13
13. Cikk ---- 13
Az ítélet felülvizsgálata ---- 13
14. Cikk ---- 14
A végrehajtás befejezése ---- 14
15. Cikk ---- 14
Tájékoztatás a végrehajtásról ---- 14

16. Cikk ---- 14
Átmenő szállítás ---- 14
17. Cikk ---- 14
Nyelvhasználat, költségek ---- 15
18. Cikk ---- 15
Aláírás és hatálybalépés ---- 15
19. Cikk ---- 15
Nem-tagállamok csatlakozása ---- 15
20. Cikk ---- 15
Területi alkalmazás ---- 16
21. Cikk ---- 16
Időbeli alkalmazás ---- 16
22. Cikk ---- 16
Más egyezményekhez és megállapodásokhoz való viszony ---- 16
23. Cikk ---- 16
Barátságos rendezés ---- 16
24. Cikk ---- 17
Felmondások ---- 17
25. Cikk ---- 17
Közlések ---- 17